ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 122/1992</u>

ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 100 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ।

ଦୀନବନ୍ଧୁ ବେହେରା	*....*	*ଆବେଦନକାରୀ*

-ବନାମ -

ବିନୋଦ ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ	*....*	*ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ*

<u>ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ</u>

<u>(ଆଭାସୀ/ଭୌତିକ ପ୍ରଣାଳୀ):</u>

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ	-	ସୁଶ୍ରୀ ସୁମିତ୍ରା ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର୍. ସି. ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ
ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ	-	ସୁଶ୍ରୀ ଜେ. ସାହୁ, ଅଧିବକ୍ତା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏମ୍. ମିଶ୍ର, ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ

ପୀଠାସୀନ:

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ସି. ବେହେରା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

<u>ଶୁଣାଣି ତାରିଖ :11.12.2023 :: ରାୟ ତାରିଖ :25.01.2024</u>

1. ନିଶ୍ଚିତକାରୀ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲଟି ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

2. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଆବେଦନକାରୀ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ବିଶିଷ୍ଟ ମକଦ୍ଦମାର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଭାୟା ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987ର ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ।

ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ରାମସ୍ୱରୂପ ରାମ, ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ମକଦ୍ଦମାର ଏକମାତ୍ର ବାଦୀ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-Iର ରାୟ ପରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଭାୟା ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ସେହି ବାଦୀ ରାମସ୍ୱରୂପ ରାମଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା, ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1(a) ରୁ 1(f) ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲର ଆବେଦନକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀନବନ୍ଧୁ ବେହେରା ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-Iରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଭାୟା ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ ।

ବାଦୀଙ୍କର ମକଦ୍ଦମା ଭାୟା ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଥିଲା ।

3. ତାଙ୍କ ଅର୍ଜିରେ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟକଥନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କର ମାମଲା ଥିଲା ଯେ, ତା.19.03.1974ରିଖରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରି, ବିନୋଦ କୁମାର ରାମ (ଯିଏ ବାଦୀଙ୍କ ପୁଅ)ଙ୍କୁ କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତା.19.03.1974ରିଖର ଉପରୋକ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜ ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ଭୂମିକୁ ଅମିନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜମିର ଚିହ୍ନଟ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି କୌଣସି ଭୂମି ନାହିଁ । ତେଣୁକରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅପରାଧିକ ମାମଲାର ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ବାଦୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ, ତା.24.09.1977ରିଖରେ

ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରି 5,000/- ଟଙ୍କା ଜରସମନ ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ଯଦି ପ୍ରତିବାଦୀ 30.01.1980 ରେ କିମ୍ବା ତା'ପୂର୍ବରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ 5,000/- ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବେ, ତେବେ ସେ ବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଫେରାଇ ନେବେ, ଯାହା ପାଇଁ, ଏହି ବୁଝାମଣାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଉପରୋକ୍ତ ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ 30.01.1980 ରେ କିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ 5,000/- ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବାଦୀ ଏହା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ତାହା ପ୍ରତି କୌଣସି ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିଜର ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲ ନେବା ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଲାଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ମାଧ୍ୟମରେ ମକଦ୍ଦମାଟି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

4. ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-1ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠାରୁ ନୋଟିସ ପାଇବା ପରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତା. 24.09.1977ରିଖରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଉପରେ ବିବାଦ ନକରି ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରି ମକଦ୍ଦମାରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ସହ ତାଙ୍କର ସ୍ଥିତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ; *ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତା.24.09.1977 ରିଖରେ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ ଏବଂ ବାଦୀ) ମଧ୍ୟରେ ସହମତି ହୋଇଥିଲା ଯେ, ବାଦୀ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଠାରୁ 5,000/- ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରି ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି*

ତାଙ୍କୁ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଫେରସ୍ତ କରିବେ । କିନ୍ତୁ, ଯଦିଓ, ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କୁ 5,000/- ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବାଦୀ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ), ବାଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଠାରୁ ଉକ୍ତ ରାଶି ଅର୍ଥାତ୍ 5,000 ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ 20.06.1978 ରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ନୋଟିସ୍ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବାଦୀ ସୁଧ ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ସୁଧ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା । ଯେହେତୁ ବାଦୀ ସେମାନଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ 5,000/- ଟଙ୍କା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କ ପାଖରେ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କାରଣ ନାହିଁ, କାରଣ, ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀ ଦଖଲରେ ନାହାନ୍ତି । ତା.24.09.1977ରିଖରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ନକରିବା କାରଣରୁ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ପାଖରେ ଅଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହନ୍ତି ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲାଟି ଥିଲା ଯେ, ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାଟି ତମାଦି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ । ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ବର୍ତ୍ତମାନ ରୂପରେ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ।

5. ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ରେ ମୋଟ 5ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି:

<u>ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ</u>

(1) ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ଜମି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ଆଗ୍ରହ ରହିଛି କି ଏବଂ ମଧ୍ୟକାଳୀନ ଲାଭ ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ଜମିର ଦଖଲ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି କି?

(2) ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବୈଧ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଛି କି ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀ 5,000/- ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ କରିବେ, ବିକ୍ରୟ ବିଚାର ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଜମିର ଦଖଲ ଫେରାଇବେ ଏବଂ ଯଦି ହଁ ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଚୁକ୍ତିର ନିୟମ ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି କି?

(3) ଏହି ମକଦ୍ଦମା ସୀମାବଦ୍ଧତା, ଛାଡ଼, ପ୍ରତିରୋଧକ ଏବଂ ମୌନସମ୍ମତ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ ହୋଇଛି କି?

(4) ମକଦ୍ଦମା ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ କି ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ଅଛି କି?

(5) ବାଦୀ କେଉଁ ଉପଶମ ପାଇବାକୁ ହକଦାର?

6. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଉପଶମର ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ସେ (ବାଦୀ) ନିଜକୁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି ତାଙ୍କ ତରଫରୁ 3 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନେକ ଦସ୍ତାବିଜ ଭାୟା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 12 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

କିନ୍ତୁ, ଏହାର ବିପରୀତରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ନିଜକୁ ଡି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ A ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋଟିଏ ଦସ୍ତାବିଜ ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ ।

7. ଶୁଣାଣି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ, ଦସ୍ତାବିଜ ଏବଂ ପ୍ରମାଣର ଅନୁଧ୍ୟାନ ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/ 1985-I ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବାଦୀଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାକୁ

ଯଥାକ୍ରମେ 15.12.1986 ଏବଂ 23.12.1986ରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା ଉପରେ ଏହାର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ଆଗ୍ରହ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ 5,000/- ଟଙ୍କା ଜରସମନ ପାଇଁ ତା.24.09.1977ରିଖର ବିକ୍ରି ଦଲିଲର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ବିଷୟରେ ଯଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ-1ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜେ ତାଙ୍କ କଥନରେ ପ୍ରତିବାଦୀ (ଡ଼ି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1) ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହି କାରଣ ପ୍ରଦାନ କରି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଠାରୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଲାଭ ପାଇଁ 12,000/- ଟଙ୍କା ଅସୁଲ ସହ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ଦଖଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ, ନିର୍ବିବାଦିତ ଭାବରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଭାୟା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଭାୟା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇସାରିଛି, ଏହି ସମୟରେ, ତା.24.09.1977 ରିଖର ଆର୍.ଏସ୍.ଡ଼ି. ଯଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବା ପରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ଏହାର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ନକରିବା, ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ନାକଚ କିମ୍ବା ପରାସ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବାଦୀ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଘୋଷଣା ସହ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଡିକ୍ରି ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ସହିତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତିକାଳୀନ ଲାଭ ଆଦାୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

୪. ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ବିରୋଧରେ ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ତା.15.12.1986ରିଖ ଏବଂ ତା.23.12.1986ରିଖରେ

ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ, ନିଜେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇ ତାଙ୍କୁ(ବାଦୀ)ଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ବିବେଚନା କରି, ଏହାକୁ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଭାବେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ବିଶିଷ୍ଟ 1ମ ଅପିଲ ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ବାଦୀ (ଯିଏ 1ମ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ)ଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ତାପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ତାଙ୍କ ଏଲ୍‌ଆର୍ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଏହି 2ୟ ଅପିଲରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଅଟନ୍ତି ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଶୁଣାଣି ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ରେ ବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସପକ୍ଷରେ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଯଥାକ୍ରମେ ତା.13.02.1992ରିଖ ଏବଂ ତା.25.02.1992ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଜରିଆରେ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି, ପ୍ରଥମ ପୁର୍ନବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ଜରିଆରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଅପିଲକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ।

9. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅପିଲ ଦ୍ୱାରା ଟି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ର ଖାରଜ କରି ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ନିଜେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇ, ବାଦୀଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବେ ସଜାଇ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।

10. ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲଟି ଆଇନର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଉପରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା:

<u>ଆଇନର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ:</u>

(i) ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଅଧୀନରେ କାରବାର ବୈଧ ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରିଛି କି, ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା କି, ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ଏହା ଚୁକ୍ତି ଆଇନର ଧାରା 23 ରେ ନୀତିଗତ ରେଖା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଛି କି?

(ii) ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ଆବୃତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମାଲିକାନା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା, 30.01.1980 ସୁଦ୍ଧା 5,000/- ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରି ମାଲିକାନାକୁ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିବାକୁ ଅଧିକ ସର୍ତ୍ତ ସହିତ ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଦଖଲରେ ରଖାଯାଇଥିଲା କି?

11. ମୁଁ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଅଛି ।

12. ବାଦୀ ତା. ରିଖ 24.09.1977 ରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଭାୟା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି ।

ବାଦୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ନିବେଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ (ବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ସମୟରେ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯଦିଓ ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସହ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ 5,000/- ଟଙ୍କା ଧନରାଶି ବିବେଚିତ ଭାବରେ, ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଭାୟା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1କୁ ତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ ।

13. ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତିରେ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଭାୟା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ବିଷୟରେ ବାଦୀଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ବିବାଦ କରିନାହାଁନ୍ତି ।

ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରେ ଥିବା ତା.24.09.1977ରିଖର ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ୱନ୍ଦରେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯାଉଛି ଯେ, ପ୍ରତିବାଦୀ 5,000/- ଟଙ୍କାରେ ବାଦୀଙ୍କୁ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିବାଦୀ (ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1)ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରେ ଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ନିଷ୍ପାଦନ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣକୁ 5,000/- ଟଙ୍କା ବିଚାର ରାଶି ପାଇଁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

14. ବର୍ତ୍ତମାନ, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି, ଯେତେବେଳେ ବିକ୍ରେତା (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ରେତା (ବାଦୀ)ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପରେ, ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି (ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି)ର ମାଲିକାନା ପ୍ରତିବାଦୀଠାରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଛି କି ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ବିକ୍ରୟ ତାଙ୍କ(ପ୍ରତିବାଦୀ) ଦ୍ୱାରା ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ, ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରେତା (ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ଦଖଲରେ ଅଛି ।

ଏହି ଦିଗ ଉପରେ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅନୁପାତରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିସାରିଛନ୍ତି:

I) AIR 1998 S.C. 3006 — ବିଷ୍ଣୁଦେଓ ନାରେନ ରାୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଅନମୋଲ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଏବଂ 1990 (2) CCC 216 ଶ୍ରୀମତୀ ଥେରୋଜାମ୍ମା ବନାମ ଡି. ଏଚ୍. ସଦାଶିବାୟା ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମ 1882 - *ଧାରା 54-"ମାଲିକାନା ଧାରଣ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦସ୍ତାବିଜର ପଞ୍ଜୀକରଣ ଏକ ବୈଧ ବିକ୍ରୟ ଅଟେ । ପରୋକ୍ଷରେ, ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ମାଲିକାନା ହସ୍ତାନ୍ତର ପାଇଁ ଅଧିକାରର ବିତରଣ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ନୁହେଁ।*

II) **2009 (3) Civ.C.C (SC) 220 ଏବଂ 2009 (2)ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ (SC) 544 — ବିମଲ ଚାନ୍ଦ ଘେବରଚାନ୍ଦ ଜୈନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ରମାକାନ୍ତ ଏକନାଥ ଜାଲୁ** *-"ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମ 1882, ଧାରା 54 - ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ପଞ୍ଜିକୃତ ହେବା ମାତ୍ରେ, ମାଲିକାନା କ୍ରେତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥାଏ । ବିକ୍ରୟ ଦସ୍ତାବିଜରେ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରେତା ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଯଦି ସେ ଏପରି ନ କରନ୍ତି, ତେବେ କ୍ଷତି ପାଇଁ ସେ ନିଜକୁ ଦାୟୀ ରଖନ୍ତି । ପଞ୍ଜୀକୃତ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ଏକ ଅନୁମାନ ରଖେ ଯେ, କାରବାର ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ।"*

III) **2020 (2) Civ.C.C. 203 (ଗୌହାଟୀ) ଏମ୍ ଡ଼ି. ଅବଦୁଲ ଲତିଫ ବନାମ ଲାଲୋଇ ମିଆଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 8**)*-"ଟି. ପି. ଅଧିନିୟମ 1882-ଧାରା 54- ବିକ୍ରୟ-ଅଧିକାରର ବିତରଣ-ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସର୍ତ୍ତ ନୁହେଁ ।"*

IV) **2019 (1) CLR 31- ବାବୁ ଖାନ ବନାମ. ସଲିମ ମହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 12)***- ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମ 1882-ଧାରା 54 -"ବିକ୍ରୟ କାରବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ପ୍ରଦାନ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।"*

V**) 2011 (III) Civ.L.T. 292 (ମ୍ୟାଡ୍.) ଲତିଫ୍ ଇଷ୍ଟେଟ ଲାଇନ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ ବନାମ ହଦୀଜା ଅମ୍ମଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 48)**- *ଟି.ପି. ଅଧିନିୟମ 1882, ଧାରା 54 - "ବିକ୍ରୟ "-" ଅର୍ଥ "-" ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ମାଲିକାନା ହସ୍ତାନ୍ତର-ଥରେ ବିକ୍ରେତା ତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନାରୁ ନିଜକୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କଲେ, ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ତାଙ୍କର କୌଣସି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କିମ୍ବା ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ ।"*

15. ଏଠାରେ ହାତରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦୀ ବାଦୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ଥିବା ତା.24.09.1977 ରିଖର ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ବିଷୟରେ ସ୍ଵୀକାର କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ, ଏହି ସମୟରେ, ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ଅନୁପାତରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଇନର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ପ୍ରତିବାଦୀ ଦ୍ଵାରା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିବାରେ ବିକ୍ରି ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପରେ, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକାନା ତାଙ୍କ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଠାରୁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି । ତେଣୁ, ପ୍ରତିବାଦୀ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1ରେ ଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ବିକ୍ରେତା ହୋଇଥିବାରୁ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଯେହେତୁ, ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଅର୍ଥାତ୍ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ନିଜେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ରଖିବା ପାଇଁ କ୍ଷତି ପାଇଁ ଦାୟୀ । କାରଣ, ଅନୁଲଗ୍ନକ-1ରେ ଥିବା ବିକ୍ରି ଦଲିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତି କ୍ରୟ ତାରିଖ ଠାରୁ ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ।

16. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଏହା ବିଚାର କରାଯାଏ ଯେ, ବାଦୀ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀର ଏଥିରେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ବେଆଇନ ଦଖଲରେ ଅଛନ୍ତି, ତେବେ, ଏହି ସମୟରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵତ୍ଵ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-Iରେ ପାରିତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି, ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର, ମାଲିକାନା ଏବଂ ସ୍ଵାର୍ଥ ଘୋଷଣା ଏବଂ ତାଙ୍କଠାରୁ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଆଦାୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ (ବାଦୀ) ହକଦାର କରିବା ସହିତ (ପ୍ରତିବାଦୀ) ଠାରୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟକାଳୀନ

HIGH COURT ORISSA

ଲାଭ ଆଦାୟ ଏବଂ ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987 ରେ ପ୍ରଥମ ପୁର୍ନବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଭୁଲ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତକରଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ପ୍ରତିବାଦୀ (ଆବେଦନକାରୀ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲ ମାଧ୍ୟମରେ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ।

17. ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ (ପ୍ରତିବାଦୀ)ଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହେବା ଉଚିତ ।

18. *ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀ/ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ।*

19. ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତ୍ୱ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 14/1985-I ରେ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ପୁର୍ନବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱତ୍ୱ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 4/1987ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

(ଏ. ସି. ବେହେରା),
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ
25 ଜାନୁଆରୀ, 2024// ରତି ରଞ୍ଜନ ନାୟକ//
ବରିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଓ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : - ଭବାନୀ ଶଙ୍କର ନାୟକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ